

hvor der ingen Socialdemokrater er. Han vil i alt Fald ikke være i et Land, der har afrustet. Det kan ikke være Meningen, naar vi sender Repræsentanter ud, at de snakker i Øst, naar de er sendt ud i Syd. Nej, Folkeforbundet betyder Fred og Voldgift. Maa jeg føje til: Det kan vist heller ikke være Meningen, at vi udenfor denne Sal skal løbe med Sladder om, hvad der er foregaaet i forskellige Værelser i Genève og bruge det i den politiske Debat. Det kunde vi uden Skade holde os for gode til. Hverken i Studenterforeningen eller andetsteds er der Brug for den Slags. Nej, Folkeforbundet skal betyde Fred og Voldgift, det er Betingelsen for, at vi faar noget ud af det dernede.

Maa jeg saa blot til Slutning sige to Ord om Udgifterne til Militærvæsenet. Det er dog meningsløst at kaste 50—60 Mill. Kr. ud til Militærvæsen hvert Aar, naar vi alligevel ikke kan faa et Militærvæsen, der kan gøre nogen som helst Nytte under en kommende Komflikt. Vor Særstilling siger os, at vi ikke kan udrette noget med det Militærvæsen, vi har, og vi maa derfor slaa ind paa fredelige Baner, hvis vi overhovedet vil klare os. Derfor har vi heller ikke økonomisk Raad til at opretholde Militærvæsenet. Vi kan ikke forsvare os, fordi vi er mindre end andre, fordi vi har en daarligere Beliggenhed, fordi vi slet ikke egner os til dette Krigsvæsen, der her er Tale om. Det er i den fredelige Syssel-sættelse, paa den fredelige Kulturs Omraade vi skal virke. Vi ønsker ikke noget befæstet Fattighus her i Landet, hvor de fattige ikke kan faa noget at varme sig ved, og hvor vore Børn ofte omkommer, fordi de ikke kan faa den fornødne Opdragelse og Undervisning, men vi ønsker et frit Folk i et fredeligt og afrustet Land.

Mathilde Hauschultz: Som den eneste Kvinde her i Tinget, der repræsenterer Forsvarsvillien i vort Folk, ønsker jeg at fremsætte mine Anskuelser om Grundtanken i de Afrustningsforslag, der ligger paa Rigsdagens Bord, idet jeg dog straks ønsker at gøre den Bemærkning, at jeg ikke, fordi jeg staar alene her, staar alene udaadtil; thi mine Ord giver Udtryk for Titusinder af Kvinders Opfattelse.

Alle vi Kvinder, der repræsenterer Forsvarsvillien i Folket, er absolutte, ja, fødte Modstandere af enhver Afrustning, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, først og fremmest saa længe der ikke Verden over er indført tvungen Voldgift Landene imellem. Først naar

denne er indført, vil der kunne være Tale, ikke om Afrustning, men om Nedrustning. Jeg tror nemlig ikke, at tvungen Voldgift vil gøre det muligt at undgaa Krig, og jeg tror ikke, at tvungen Voldgift i sig selv vil føre til noget som helst Resultat, hvis ikke den kommer til at virke paa Basis, paa Baggrund af et vist Militærberebning. Men dernæst, saa længe Ufreden gærer udenom os, saa længe vi er Medlemmer af Folkeforbundet og har bundet os til visse folkeretlige Pligter, saa længe ingen anden Nation er gaaet til Afrustning, saa længe vil vi Kvinder heller ikke være med til at afruste Danmark. Hvis man med et Forslag om Afrustning kunde garantere os Fritagelse for Krig nu og i al Fremtid, skulde jeg være den første til at gaa med til at kræve Afrustning, men lige saa lidt som man ved at afskaffe Politi vil kunne afskaffe Forbrydelser eller ved at afskaffe Brandvæsen vil kunne ophæve Muligheden for Ildebrand, lige saa lidt, mener jeg, kan man ved at afruste et Land sikre det mod Krig.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, udtalte, at Krig er Synd, og at ethvert Middel, der vil værne mod Krig, ogsaa er Synd. En Forbrydelse er ogsaa Synd, men der er dog vel ingen, der vil paastaa, at naar man søger at værges sig mod en Forbrydelse, da begaar man ogsaa Synd. Jeg er absolut Fredsven, jeg forbander Krigen lige saa fuldt som de Herrer fra den modsatte Side, men saa længe der gaar Mennesker paa Jorden, tror jeg ikke paa Muligheden af at undgaa Krig. Vi har før Verdenskrigen hørt — og det husker ærede Medlemmer sikkert ogsaa — Profetier om, at Menneskenes Kultur kunde naa saa højt, at den kunde bevirke, at Krig kunde undgaaes. Mon ikke de Profeter, der fremsatte disse Profetier, gennem Verdenskrigen skulde være blevet belært om noget andet? Mon de ikke skulde være blevet belært om, at jo mere kultiverede Menneskene bliver, jo mere usandsynligt bliver det, at Krig bliver til at undgaa, og jo mere raffinerede bliver Menneskene i deres Hævn. Forsvarsministeren udtalte i Gaar som et Argument for sit Forslag, at der skulde kun et Revolverskud til for at sætte hele Verden i Brand. Ja, det samme vil jeg bruge som Argument for min Paastand: saa lidt skal der til mellem kultiverede, civiliserede Mennesker, at alene et Revolverskud kan tænde Verden i Brand. Og saa tror man, at Verden er moden til at afruste!